

I

(Zakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP št. 1080/2011/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2011

o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Unije in o razveljavitvi Sklepa št. 633/2009/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 209 in 212 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Glavna naloga Evropske investicijske banke (EIB) je financiranje naložb v Evropski uniji, poleg tega pa od leta 1963 izvaja financiranje zunaj Unije v podporo zunanjim politikam Unije. S tem omogoča, da se proračunska sredstva Unije, ki so na voljo za regije zunaj Unije, dopolnjujejo s finančno močjo EIB v korist držav prejemnic. S takšnim financiranjem EIB prispeva k splošnim vodilnim načelom in ciljem politik Unije, vključno z razvojem tretjih držav in blaginjo Unije v spreminjajočem se svetovnem gospodarstvu. Financiranje EIB v podporo zunanjim politikam Unije bi bilo treba še naprej izvajati v skladu z načeli dobre bančne prakse.

(2) Člen 209(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v povezavi s členom 208 PDEU določa, da EIB v skladu s pogoji iz svojega statuta prispeva k izvajanju ukrepov, potrebnih za spodbujanje ciljev politike Unije na področju razvojnega sodelovanja.

(3) EIB v skladu s členom 19 statuta EIB Komisiji v mnenje predloži prošnje, ki so naslovljene neposredno na EIB za financiranje EIB v skladu s tem sklepom (v nadaljnjem besedilu: prošnja za financiranje EIB).

(4) Da bi podprli zunanje delovanje Unije in EIB omogočili, da financira naložbe zunaj Unije, ne da bi bila zaradi tega prizadeta boniteta EIB, je bilo pri večini njenih poslov v regijah zunaj Unije uporabljeno proračunsko jamstvo EU (v nadaljnjem besedilu: jamstvo EU), ki ga upravlja Komisija.

(5) Jamstvo EU je bilo nazadnje vzpostavljeno za obdobje 2007–2011 s Sklepom št. 633/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti ⁽²⁾.

(6) Jamstveni sklad za zunanje delovanje (v nadaljnjem besedilu: jamstveni sklad), ustanovljen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe ⁽³⁾, zagotavlja likvidnostno rezervo za proračun Unije za izgube nastale pri financiranju EIB in pri drugem zunanjem delovanju Unije.

(7) V skladu s Sklepom št. 633/2009/ES sta Komisija in EIB pripravili vmesni pregled zunanjega financiranja EIB na podlagi neodvisnega zunanjega ocenjevanja, ki ga nadzoruje upravljalni odbor „modrih oseb“, pregleda zunanjega svetovalnega organa in posebnih ocen, ki jih izvede EIB. Upravljalni odbor je 12. februarja 2010 Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in EIB predložil poročilo s sklepi in priporočili.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. februarja 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 20. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. oktobra 2011.

⁽²⁾ UL L 190, 22.7.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 145, 10.6.2009, str. 10.

- (8) V poročilu je upravljalni odbor ugotovil, da je jamstvo EU učinkovito in prepričljiv instrument politike z velikim finančnim in političnim vplivom ter da bi ga bilo treba ohraniti zaradi kritja političnih ali državnih tveganj. Predlagane so bile tudi nekatere spremembe Sklepa št. 633/2009/ES, da bi zagotovili kar največjo dodano vrednost in učinkovitost zunanjega financiranja EIB.
- (9) Bistveno je, da se ustanovi seznam držav, potencialno upravičenih do financiranja EIB v sklopu jamstva EU. Seznam držav, upravičenih do financiranja EIB v sklopu jamstva EU, kakor so navedene v Prilogi I k Sklepu št. 633/2009/ES, je primerno razširiti.
- (10) Da bi upoštevali pomemben razvoj politike, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte glede spremembe Priloge III k temu sklepu. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (11) Zneski, kriti z jamstvom EU v posamezni regiji, bi morali biti še naprej zgornje meje za financiranje EIB v sklopu jamstva EU in ne cilji, ki naj bi jih EIB dosegla.
- (12) V okviru podpore Unije tretjim državam za obvladovanje svetovne gospodarske in finančne krize je EIB svoje zunanje posojilne dejavnosti v skladu s svojim tekočim mandatom v letih 2009 in 2010 osredotočila zlasti na predpristopne ter sosedске in partnerske države. Poleg tega bi morala Unija zaradi nemirov v južnem Sredozemlju v začetku leta 2011 pomagati prizadetim državam, da se zagotovijo sredstva za obnovo in posodobitev njihovega gospodarstva. Zato bi morala biti do konca trajanja mandata zgornja meja iz splošnega mandata revidirana in povišana za 1 684 milijonov EUR, da bi bila prilagoditev na te začasne in izredne razmere mogoča brez poseganja v zgornje meje iz naslednjega večletnega finančnega okvira.
- (13) Financiranje EIB, ki izhaja iz zgoraj navedenega povišanja zgornje meje splošnega mandata, bi zato moralo biti skladno s političnimi reformami, ki jih opravijo posamezne partnerske države in jih oceni Komisija v sodelovanju z Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta in sklepov Sveta. V tej oceni bosta obravnavana tudi pregled evropske sosedске politike in obnovljen poudarek na različni obravnavi. V predpristopnih državah bo financiranje EIB še naprej dopolnjevalo pomoč Unije.
- (14) Poleg regionalnih zgornjih mej bi bilo treba aktivirati neobvezni mandat v višini 2 000 milijonov EUR in ga nameniti za podporo financiranju EIB na področju blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje v regijah, ki jih zajema mandat. EIB bi lahko v tesnem sodelovanju s Komisijo s svojim znanjem in sredstvi prispevala k podpori državnih organov ter zasebnega sektorja pri spopadanju z izzivom podnebnih sprememb in omogočila čim boljši izkoristek razpoložljivih sredstev. Za projekte blažitve in prilagajanja bi bilo treba sredstva EIB, če je to mogoče in ustrezno, dopolniti s koncesijskimi sredstvi, ki so na voljo v okviru proračuna Unije in z učinkovitim in doslednim kombiniranjem nepovratnih sredstev in posojil za financiranje v zvezi s podnebnimi spremembami v okviru zunanje pomoči Unije. V zvezi s tem je primerno, da bi se v letno poročilo Komisije za Evropski parlament in Svet vključilo podrobno poročilo o finančnih instrumentih, uporabljenih za financiranje teh projektov, ob opredelitvi zneskov sredstev EIB v skladu z neobveznim mandatom in ustreznih zneskov nepovratnih sredstev.
- (15) Upravičenost za prejem sredstev EIB, namenjenih blažitvi podnebnih sprememb v sklopu jamstva EU, bi se lahko v okviru mandata za podnebne spremembe začasno omejila za države, za katere se presodi, da niso sprejele zavez glede izpolnitve ustreznih ciljev, povezanih s podnebnimi spremembami. Vsaka takšna omejitev upravičenosti bi morala temeljiti na celoviti in vsestranski politični presoji. Svet bi zato moral imeti pristojnost odločanja, na podlagi predloga Komisije in ob sodelovanju z ESZD, o omejitvi upravičenosti države do prejema sredstev EIB za blažitev podnebnih sprememb v sklopu jamstva EU. Takšna omejitev bi morala veljati le za financiranje EIB, za katere se prošnja za financiranje EIB predloži po začetku veljavnosti tega sklepa in so podpisana po 1. januarju 2012.
- (16) V okviru mandata za podnebne spremembe bi bilo treba pri dodeljevanju sredstev po regijah zagotoviti določeno prožnost, da bi bilo koriščenje razpoložljivih finančnih sredstev v triletnem obdobju 2011–2013 čim hitreje in čim bolj učinkovito, pri čemer bi si bilo treba prizadevati, da se zagotovi uravnotežena razdelitev po regijah v tem obdobju, in sicer na podlagi prednostnih nalog, ki so bile določene za zunanjo pomoč v okviru splošnega mandata.
- (17) V srednjeročnem pregledu izvajanja zunanjih nalog EIB je bilo ugotovljeno, da je treba okrepiti povezavo med cilji

politike Unije in njihovim izvajanjem prek EIB in jo narediti bolj nedvoumno ter strukturirano, čeprav je bilo financiranje EIB, izvedeno v obdobju, ki ga pokriva ocena (2000–2009), na splošno v skladu z zunanjo politiko Unije.

- (18) Da bi povečali usklajenost mandata in okrepi osredotočenost zunanjega financiranja EU na podporo politikam Unije in kar najbolj povečali koristi upravičencev, bi bilo treba v tem sklepu na podlagi primerjalnih prednosti EIB na področjih, na katerih je dosegla dobre rezultate, določiti horizontalne cilje na visoki ravni v okviru mandata za financiranje EIB v vseh upravičenih regijah in državah. Zato bi morala EIB v vseh regijah, za katere velja ta sklep, financirati projekte na področjih blažitev podnebnih sprememb in prilaganja nanje (tudi s prenosom tehnologij, povezanih z novimi energetskimi viri), socialne in gospodarske infrastrukture (zlasti pri prometu, energiji, vključno z obnovljivo energijo, energetski varnosti, energetski infrastrukturi, okoljski infrastrukturi, vključno z vodo in sanitarijami, ter informacijski in komunikacijski tehnologiji) ter razvoja lokalnega zasebnega sektorja, zlasti podpiranja malih in srednje velikih podjetij (MSP). Treba bi bilo opozoriti, da ima lahko izboljšanje dostopa MSP do financiranja bistveno vlogo pri spodbujanju gospodarskega razvoja in pri boju proti brezposelnosti. Temeljni cilj financiranja EIB na teh področjih bi moralo biti regionalno povezovanje med partnerskimi državami, vključno z gospodarskim povezovanjem med predpristopnimi državami, sosednjimi državami in Unijo. EIB bi moral biti sposoben podpreti prisotnost Unije v partnerskih državah z neposrednimi tujimi naložbami, ki prispevajo k spodbujanju prenosa tehnologije in znanja, tako z jamstvom EU za naložbe v prej omenjena področja kot tudi na lastno tveganje.
- (19) Da bi EIB učinkovito navezala stik z MSP, bi morala sodelovati z lokalnimi institucijami za finančno posredovanje v upravičenih državah, s čimer bi zlasti zagotovila, da bo del finančnih koristi prenesen na njihove stranke in bo zagotovil dodano vrednost v primerjavi z drugimi finančnimi viri. EIB bi morala v okviru sporazumov o sodelovanju z zadevnimi posredniškimi institucijami po potrebi zahtevati, da se zaradi zagotavljanja dodane vrednosti projekti strank preverijo glede na dogovorjena merila v skladu z razvojnimi cilji Unije. Dejavnosti finančnih posrednikov v podporo MSP bi morale biti popolnoma pregledne, o njih pa bi bilo treba redno poročati EIB.
- (20) Financiranje EIB bi moralo poleg tega prispevati k splošnim načelom, ki vodijo zunanje delovanje Unije, navedenim v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), kot so spodbujanje in utrjevanje demokracije ter pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter k izvajanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija. Predvsem v zvezi z državami v razvoju, kakor so opredeljene na seznamu prejemnikov uradne razvojne pomoči (URP), ki ga je ustanovila organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), bi moralo financiranje EIB spodbujati naslednje: trajnostni gospodarski, socialni in okoljski razvoj, še posebno najbolj ogroženih med njimi, njihovo nemoteno in postopno vključevanje v svetovno gospodarstvo, boj proti revščini, pa tudi skladnost s cilji, ki jih je odobrila Unija v okviru Združenih narodov in drugih pristojnih mednarodnih organizacij.
- (21) Čeprav je prednost EIB še vedno v tem, da je investicijska banka, pa bi morala v skladu s tem sklepom opredeliti vpliv svojih zunanjih poslov na razvoj v tesnem sodelovanju s Komisijo in pod demokratičnim nadzorom Evropskega parlamenta ob upoštevanju načela evropskega soglasja o razvoju ter načel iz člena 208 PDEU, pa tudi načel učinkovitosti pomoči iz pariške deklaracije iz leta 2005 in agende za ukrepanje iz Akre iz leta 2008. To bi morala storiti z vrsto konkretnih ukrepov, zlasti s povečanjem svoje zmogljivosti za presojo okoljskih, socialnih in razvojnih vidikov projektov, vključno s človekovimi pravicami in tveganji, povezanimi s konflikti, ter s spodbujanjem lokalnega posvetovanja z javnimi organi in civilno družbo. Pri izvajanju postopka skrbnega pregleda v zvezi s projektom bi morala EIB po potrebi in v skladu s socialnimi in okoljskimi načeli Unije od nosilca projekta zahtevati, da izvede lokalna posvetovanja in njihove rezultate objavi. Poleg tega bi se morala bolj usmeriti na sektorje, v katerih ima temeljito strokovno znanje in izkušnje, pridobljene pri financiranju v Uniji, in ki bodo pripomogli k nadaljnjemu razvoju zadevnih držav, kot so dostop do financiranja za MSP in mikro subjekte, okoljska infrastruktura, vključno z vodo in sanitarijami, trajnostni promet in blažitev podnebnih sprememb, zlasti na področju obnovljive energije. Financiranje bi lahko zajemalo tudi projekte v podporo zdravstveni in izobraževalni infrastrukturi, če obstaja jasna dodana vrednost.
- (22) EIB bi morala postopoma okrepiti tudi svojo dejavnost na področju podpore prilaganju podnebnim spremembam, po potrebi v sodelovanju z drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami in evropskimi dvostranskimi finančnimi institucijami. Zaradi dodatnih zahtev, uvedenih na podlagi tega sklepa, bi bil potreben dostop do koncesijskih sredstev in postopno prilaganje človeških virov, obenem pa bi si bilo treba prizadevati za doseganje učinkovitosti, uspešnosti in medsebojnega dopolnjevanja ter jih izkoristiti. Dejavnost EIB bi morala tudi dopoljevati cilje in prednostne naloge Unije v zvezi z vzpostavljanjem institucij in sektorskimi reformami. Poleg tega bi morala EIB opredeliti kazalnike uspešnosti, ki so povezani z razvojnimi in okoljskimi vidiki projektov in njihovimi rezultati.

- (23) Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je bila vzpostavljena funkcija visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: visoki predstavnik), da bi povečali vpliv in usklajenost zunanjih odnosov Unije.
- (24) V zadnjih letih se je zunanja politika Unije še razširila in okrepila. To velja predvsem za predpristopno strategijo, evropsko sosedsko politiko, strategijo Unije za Srednjo Azijo, obnovljena partnerstva z Latinsko Ameriko in Jugovzhodno Azijo ter strateška partnerstva Unije z Rusijo, Kitajsko in Indijo. Poleg tega velja to tudi za politike Unije na področju razvojnega sodelovanja, ki so se sedaj razširile na vse države v razvoju. Od leta 2007 dalje podpirajo zunanje odnose Unije tudi novi finančni instrumenti, in sicer instrument za predpristopno pomoč (IPA), evropski instrument sodelovanja in partnerstva (ENPI), instrument za razvojno sodelovanje (DCI), evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) ter instrument za stabilnost.
- (25) V luči ustanovitve ESZD in po začetku veljavnosti tega sklepa bi morali Komisija in EIB spremeniti memorandum o soglasju glede sodelovanja in usklajevanja v regijah iz Sklepa Sveta 2006/1016/ES z dne 19. decembra 2006 o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti⁽¹⁾ ter, če je to primerno in z odobritvijo visokega predstavnika, razširiti novi memorandum o soglasju na ESZD, zlasti glede rednega in sistematičnega dialoga med Komisijo in EIB na strateški ravni, ki bi moral vključevati ESZD, ter druge vidike v okviru pristojnosti ESZD.
- (26) Ob prispevanju k izvajanju ukrepov, ki so potrebni za poglobitev ciljev EU na področju razvojnega sodelovanja v skladu s členom 209(3) PDEU, bi si morala EIB prizadevati za posredno podporo uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015 v vseh regijah, v katerih je dejavna.
- (27) Da bi povečali skladnost celotne podpore Unije v zadevnih regijah, bi bilo treba izkoristiti priložnosti združevanja financiranja EIB s proračunskimi viri Unije kjer in kadar je to primerno, na primer v obliki jamstev, tvegane kapitala in subvencioniranih obrestnih mer, skupnega financiranja naložb, skupaj s tehnično pomočjo za pripravo projektov in njihovo izvajanje, v okviru instrumentov IPA, ENPI, DCI, EIDHR in instrumenta za stabilnost. V primeru takšnega združevanja financiranja EIB z drugimi proračunskimi viri Unije bi bilo treba v vseh sklepih o financiranju jasno navesti vire, ki bodo uporabljeni. Letno poročilo Komisije za Evropski parlament in Svet o financiranju EIB, ki se izvaja na podlagi tega
- sklepa, bi moralo vsebovati podrobno razčlenitev proračunskih virov in finančnih instrumentov, uporabljenih skupaj s financiranjem EIB.
- (28) Treba bi bilo zagotoviti, da je zunanje financiranje EIB na vseh ravneh, od vnaprejšnjega strateškega načrtovanja pa do posledičnega razvoja projekta, v skladu z zunanjo politiko Unije in cilji na visoki ravni, zastavljenimi v tem sklepu, ter jih podpira. Da bi povečali skladnost zunanjih ukrepov Unije, bi bilo treba dodatno okrepiti politični in strateški dialog med Komisijo, ESZD in EIB. Z istim namenom bi bilo treba zagotoviti večje sodelovanje in zgodnjo medsebojno izmenjavo informacij med Komisijo, EIB ter ESZD na operativni ravni. Pisarne EIB zunaj Unije bi morale biti v prvi vrsti v delegacijah Unije, da bi spodbudili to sodelovanje in hkrati delili stroške delovanja. Zelo pomembno je, da si Komisija, EIB in ESZD pri postopku priprave programskih dokumentov čimprej začnejo izmenjevati stališča, da bi kar najbolj povečali medsebojna dopolnjevanja med dejavnostmi teh treh organov Unije.
- (29) Praktični ukrepi za povezovanje ciljev iz splošnega mandata in njihovnega izvajanja bodo določeni v regionalnih tehničnih operativnih smernicah. Takšne smernice bi morale biti skladne s širšim okvirom regionalne politike Unije, določenim v tem sklepu. Te smernice bi morale odražati strategije Unije za posamezne države in skušale zagotoviti, da financiranje EIB dopolnjuje ustrezne politike, programe in instrumente pomoči Unije v različnih regijah.
- (30) EIB bi morala v posvetovanju s Komisijo pripraviti okvirni večletni program za načrtovani obseg podpisanega financiranja EIB, da se zagotovi ustrezno proračunsko načrtovanje za zagotovitev sredstev jamstvenega sklada in skladnost načrtovanega financiranja EIB z zgornjimi mejami, določenimi v tem sklepu. Komisija bi morala ta načrt upoštevati pri svojem rednem proračunskem načrtovanju, ki ga predloži proračunskemu organu.
- (31) Preučiti bi bilo treba razvoj „platforme Unije za sodelovanje in razvoj“ z namenom čim bolj učinkovitega delovanja mehanizmov za kombiniranje nepovratnih sredstev in posojil v regijah zunaj Unije. Komisija bi morala v ta namen ustanoviti skupino strokovnjakov iz držav članic, ESZD ter EIB in bi ocenila stroške in koristi takšne platforme. Skupina bi se morala pri svojih obravnavah posvetovati z drugimi zadevnimi udeleženci, tudi z evropskimi večstranskimi in dvostranskimi finančnimi institucijami. Takšna platforma bi še naprej spodbujala medsebojno dopolnjevanje in sporazume vzajemnega zaupanja, ki temeljijo na primerjalni prednosti različnih institucij, obenem pa spoštovala vlogo in pristojnosti

⁽¹⁾ UL L 414, 30.12.2006, str. 95.

Komisije in EIB pri izvrševanju proračuna Unije oziroma izvajanju posojil EIB. Komisija bi morala na podlagi ugotovitev skupine strokovnjakov do sredine leta 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo ter po potrebi oblikovati predlog platforme.

(32) EIB bi bilo treba spodbujati, da poveča obseg poslov in razprši svoje finančne instrumente zunaj Unije brez uveljavljanja jamstva EU, da bi se ob upoštevanju vidikov v zvezi z vzdržnostjo zadolževanja jamstvo lahko uporabljalo za države in projekte, ki imajo slab dostop do trga, jamstvo pa bi zaradi tega imelo večjo dodano vrednost. Posledično bi bilo treba EIB spodbuditi, naj ob upoštevanju lastne zmogljivosti za prevzem tveganj – in vedno z namenom podpore zunanjepolitičnim ciljem Unije – poveča zneske, ki jih posoja na lastno tveganje, vključno v okviru podpore gospodarskih interesov Unije, in to zlasti v predpristopnih in sosednjih državah ter v državah z dolgoročno bonitetno oceno v drugih regijah, poleg tega pa tudi v državah z nizko bonitetno oceno, kadar ima EIB ustrezna jamstva pri tretjih strankah. EIB bi morala v posvetovanju s Komisijo razviti politiko za odločanje o tem, ali se bodo projekti izvedli v okviru mandata z jamstvom EU ali pa jih bo financirala EIB na lastno tveganje. Takšna politika bi upoštevala zlasti kreditno sposobnost zadevnih držav in projektov.

(33) EIB bi morala razmisliti o povečanju financiranja, ki se izvaja v skladu s tem sklepom za decentralizirane javne subjekte, če je bila za tovrstno financiranje opravljena ustrezna ocena kreditnega tveganja s strani EIB.

(34) EIB bi morala ob upoštevanju usmeritev banke glede tveganj povečati razpon ponudbe novih in inovativnih finančnih instrumentov, vključno z večjim poudarkom na razvijanju jamstvenih instrumentov EIB, kolikor je to mogoče. Poleg tega bi bilo treba EIB spodbujati k dajanju posojil v lokalnih valutah in izdajanju obveznic na lokalnih trgih, pod pogojem, da partnerske države izvedejo potrebne strukturne reforme, zlasti v finančnem sektorju, ter druge ukrepe, ki olajšujejo dejavnost EIB.

(35) Za zunanje dejavnosti EIB bi bilo treba postopoma dati na voljo dovolj človeških virov in finančnih sredstev, da bi zagotovili, da bo EIB zadostila zahtevam mandata v regijah in podregijah. Predvsem bi morale biti na voljo zadostne zmogljivosti, da se podprejo cilji Unije na področju razvojnega sodelovanja, poveča poudarek na predhodni oceni okoljskih, socialnih in razvojnih vidikov njenih dejavnosti ter da se učinkovito spremljajo projekti

v času njihovega izvajanja. Treba bi bilo izkoristiti priložnosti za dodatno izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ter dejavno spodbujati medsebojna dopolnjevanja.

(36) Pri financiranju izven Unije, ki spada na področje uporabe tega sklepa, bi si EIB morala še naprej prizadevati za izboljšanje usklajevanja in sodelovanja z mednarodnimi finančnimi institucijami in evropskimi dvostranskimi finančnimi institucijami, po potrebi vključno s sodelovanjem pri sektorskih pogojih in vzajemnim zaupanjem pri postopkih, uporabo skupnega sofinanciranja in udeležbo v globalnih pobudah, kot je pospeševanje usklajevanja in učinkovitosti pomoči. Pri takšnem usklajevanju in sodelovanju bi si bilo treba prizadevati, da se kar najbolj zmanjšata morebitno podvajanje stroškov in nepotrebno prekrivanje. Ta prizadevanja morajo temeljiti na vzajemnosti. Načela, določena v tem sklepu, bi bilo treba uporabljati tudi, če se financiranje EIB izvaja v okviru sporazumov o sodelovanju z drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami in dvostranskimi finančnimi institucijami.

(37) EIB bi morala zlasti v državah zunaj Unije, v katerih sodeluje z drugimi, izboljšati svoje sodelovanje z drugimi evropskimi finančnimi institucijami, in sicer s sporazumi, kot je tristranski memorandum o soglasju med Komisijo, skupino EIB in Evropsko banko za obnovo in razvoj (EBRD), ki se nanašajo na sodelovanje zunaj Unije in skupini EIB in EBRD omogočajo, da se dopolnjujeta in izkoristita svoje primerjalne prednosti.

(38) Treba bi bilo okrepiti poročanje in prenos informacij EIB Komisiji, da bi Komisija lahko izboljšala letno poročilo za Evropski parlament in Svet o financiranju EIB, izvedenem na podlagi tega sklepa. Zahteve glede dodatnega poročanja iz te uvodne izjave bi morale veljati le za financiranje EIB, pri katerih se prošnja za financiranje EIB predloži po začetku veljavnosti tega sklepa in so podpisana po 1. januarju 2012. V poročilu bi bilo treba predvsem oceniti skladnost financiranja EIB s tem sklepom ob upoštevanju regionalnih tehničnih operativnih smernic, vanj pa bi bilo treba vključiti naslednje: poglavje glede dodane vrednosti EIB, na primer v zvezi s podporo zunanji politiki Unije; izpolnjevanje zahtev na podlagi mandata; kakovostjo financiranih poslov; prenosom finančnih koristi na stranke; ter poglavje o sodelovanju, vključno s sofinanciranjem s Komisijo ter z drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami in dvostranskimi donatorji. V njem bi bilo treba oceniti tudi, do kolikšne mere je EIB pri zasnovi in spremljanju financiranih projektov upoštevala gospodarsko, finančno, okoljsko in socialno vzdržnost. Zajemati bi moralo tudi posebno poglavje, v katerem bi se podrobno ocenili ukrepi EIB

za izpolnjevanje veljavnega mandata, kot je določeno s Sklepom št. 633/2009/ES, ob posebnem poudarku na financiranju EIB, pri katerih so bili uporabljeni finančni posredniki iz nesodelujočih jurisdikcij. EIB bi morala pri financiranju ustrezno izvajati svojo politiko do pomanjkljivo reguliranih ali nesodelujočih jurisdikcij, da bi prispevala k mednarodnemu boju proti davčnim goljufijam in davčnim utajam. Poročilo bi moralo tudi zajemati oceno socialnih in razvojnih vidikov projektov. Treba bi ga bilo objaviti, s čimer bi civilni družbi in državam prejemnicam omogočili, da izrazijo svoje mnenje. Po potrebi bi bilo treba v poročilu opisati večje spremembe okoliščin, ki bi upravičile dodatne spremembe mandata pred koncem obdobja. Vanj bi bilo treba vključiti predvsem razčlenitev financiranja EIB v skladu s tem sklepom skupaj z vsemi finančnimi viri Unije in drugih donatorjev, da bi omogočili pregled finančne izpostavljenosti financiranja.

- (39) Financiranje EIB bi bilo treba še naprej upravljati v skladu s predpisi in postopki EIB, vključno z ustreznimi nadzornimi ukrepi ter ukrepi za preprečevanje utaje davkov, ter ustreznimi predpisi in postopki, ki se nanašajo na Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).
- (40) Komisijo bi bilo treba pozvati, naj ob predložitvi predloga za odobritev jamstva EU v naslednjem finančnem okviru v tesnem sodelovanju z EIB in ob upoštevanju posledic zagotavljanja sredstev jamstvenega sklada preuči predvsem naslednje zgornje meje, ki jih krije jamstvo EU, seznam potencialno upravičenih držav in možnost, da EIB zagotovi financiranje v obliki mikrokreditov in drugih vrst instrumentov. Komisija in EIB bi morali preučiti možnosti za povečanje medsebojnega dopolnjevanja finančnih instrumentov preko IPA, ENPI, DCI, EIDHR in Instrumentom za stabilnost in zunanega mandata EIB.
- (41) Ta sklep ne bi smel posegati v pogajanja in odločitve o prihodnjem večletnem finančnem okviru.
- (42) Iz teh razlogov ter zaradi pravne varnosti in jasnosti, bi bilo treba Sklep št. 633/2009/ES razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Jamstvo EU

1. Evropska unija odobri Evropski investicijski banki (v nadaljnjem besedilu: EIB) proračunsko jamstvo EU za financi-

ranje izven Unije (v nadaljnjem besedilu: jamstvo EU). Jamstvo EU se odobri kot splošno jamstvo za plačila, ki jih EIB ne prejme, čeprav so ji dolgovana, v zvezi s posojili in jamstvi za posojila za investicijske projekte EIB, ki so upravičeni v skladu z odstavkom 2. Dejavnosti financiranja EIB so v skladu s splošnimi vodilnimi načeli ciljev in politik zunanjega delovanja Unije ter prispevajo k njihovem izpolnjevanju. Cilj financiranja EIB v državah v razvoju, kakor so opredeljene na seznamu prejemnikov uradne razvojne pomoči (v nadaljnjem besedilu: URP), ki ga je ustanovila OECD, je posreden prispevek k uresničevanju razvojnih ciljev, kot je zmanjševanje revščine z vključujočo rastjo ter trajnostnim gospodarskim in socialnim razvojem.

2. Posojila in jamstva za posojila EIB, ki so upravičena do jamstva EU so tista, ki se odobrijo za naložbene projekte, ki se izvajajo v državah, naštetih v Prilogi III, in so odobrena v skladu s pravili in postopki EIB, vključno z izjavo EIB o socialnih in okoljskih standardih, ter podpirajo ustrezne zunanjepolitične cilje Unije, v primeru, da so bila sredstva EIB odobrena v skladu s sporazumom, ki ni niti potekel niti ni bil preklican (v nadaljnjem besedilu: financiranje EIB).

3. Jamstvo EU se omeji na 65 % skupnega zneska izplačanih posojil in jamstev, zagotovljenih v okviru financiranja EIB, zmanjšane za povrnjene zneske in povečane za vse pove-zane zneske.

4. Jamstvo EU krije financiranje EIB, podpisano v obdobju od 1. februarja 2007 do 31. decembra 2013. Za financiranje EIB, podpisano na podlagi sklepov Sveta 2006/1016/ES in 2008/847/ES⁽¹⁾ ter Sklepa št. 633/2009/ES, še naprej velja jamstvo EU na podlagi tega sklepa.

5. Če do izteka obdobja, navedenega v odstavku 4, Evropski parlament in Svet ne sprejmeta sklepa, s katerim se EIB odobri novo jamstvo EU za njeno financiranje zunaj Unije v skladu s členom 16, se navedeno obdobje samodejno podaljša za šest mesecev.

Člen 2

Zgornje meje mandata

1. Zgornja meja financiranja EIB v okviru jamstva EU za obdobje 2007–2013, zmanjšana za preklicane zneske, ne sme preseči 29 484 milijonov EUR in se razdeli na dva dela:

(a) splošni mandat v višini 27 484 milijonov EUR;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2008/847/ES z dne 4. novembra 2008 o upravičenosti srednje-azijskih držav v skladu s Sklepom 2006/1016/ES o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti (UL L 301, 12.11.2008, str. 13).

(b) mandat za podnebne spremembe v višini 2 000 milijonov EUR.

2. Splošni mandat se razdeli na regionalne zgornje meje in podomejitve, kakor je opredeljeno v Prilogi I. Znotraj regionalnih zgornjih mej EIB postopoma zagotovi uravnoteženo razdelitev med državami v regijah, ki so zajete v splošnem mandatu.

3. Splošni mandat krije samo financiranje EIB, ki sledi ciljem, določenim v členu 3.

4. Mandat za podnebne spremembe krije financiranja EIB v vseh državah, vključenih v ta sklep, če ta financiranja podpirajo ključne cilje politike Unije v zvezi z reševanjem vprašanj podnebnih sprememb, in sicer s podporo projektov za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, ki prispevajo k skupnemu cilju Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah, zlasti z izogibanjem ali zmanjševanjem emisije toplogrednih plinov na področjih obnovljive energije, energetske učinkovitosti in trajnostnega prometa ali s povečanjem odpornosti ranljivih držav, sektorjev in skupnosti na škodljive posledice podnebnih sprememb. Mandat za podnebne spremembe se izvaja v tesnem sodelovanju s Komisijo in združuje sredstva EIB s proračunskimi sredstvi Unije, kadar je to mogoče in ustrezno.

Svet lahko po potrebi in na predlog Komisije odloči omejitvi upravičenosti države do prejema sredstev EIB za blaženje podnebnih sprememb v sklopu jamstva EU. Vsaka taka omejitev upravičenosti do mandata za podnebne spremembe velja le za tista financiranja EIB, za katera se prošnja za financiranje EIB predloži po 30. oktobru 2011 in so podpisana po 1. januarju 2012.

5. Za namene mandata za podnebne spremembe si EIB prizadeva, da do konca obdobja iz člena 1(4) zagotovi uravnoteženo porazdelitev podpisanih financiranj med regijami iz Priloge III. EIB bo zlasti zagotovila, da regija iz točke A Priloge III ne prejme več kot 40 % zneska, dodeljenega temu mandatu, regija iz točke B ne več kot 50 %, regija iz točke C ne več kot 30 % in regija iz točke D ne več kot 10 %. Na splošno se mandat za podnebne spremembe uporablja za financiranje projektov, ki so tesno povezani z glavnimi pristojnostmi EIB, ki ustvarjajo dodano vrednost in čim bolj povečujejo vpliv na prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev.

6. Splošni mandat in mandat za podnebne spremembe se upravljata v skladu z načeli dobre bančne prakse.

Člen 3

Cilji splošnega mandata

1. Jamstvo EU se odobri za financiranja EIB, ki podpirajo katerega koli od naslednjih splošnih ciljev:

(a) razvoj lokalnega zasebnega sektorja, zlasti pomoči MSP;

(b) razvoj socialne in gospodarske infrastrukture, vključno s prometom, energijo, okoljsko infrastrukturo ter informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami;

(c) blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, kot je opredeljeno v členu 2(4).

2. Financiranje EIB, izvedeno v skladu s tem sklepom, prispeva v okviru njenih glavnih pristojnosti k splošnim načelom, ki vodijo zunanje delovanje Unije in so navedena v členu 21 PEU, ter k izvajanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija.

3. Regionalno povezovanje med partnerskimi državami, vključno z gospodarskim povezovanjem med predpristopnimi državami, državami sosedstva in Unijo, je temeljni cilj za financiranje EIB na področjih splošnih ciljev, opredeljenih v odstavku 1.

4. EIB preuči možnost povečanja podpore zdravstveni in izobraževalni infrastrukturi, če obstaja jasna dodana vrednost.

Člen 4

Vključene države

1. Seznam držav, ki bi lahko bile upravičene do financiranja EIB v sklopu jamstva EU je v Prilogi II. Seznam držav, ki so upravičene do financiranja EIB v sklopu jamstva EU, je v Prilogi III in vsebuje le države, ki so našteje v Prilogi II. O upravičenosti do financiranja EIB v sklopu jamstva EU držav, ki niso navedene v Prilogi II, se odloča za vsak primer posebej v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

2. Komisijo se pooblasti, da v skladu s členom 5 sprejme delegirane akte glede sprememb Priloge III. Odločitve Komisije temeljijo na splošni gospodarski in politični oceni, ki vključuje tudi vidike glede demokracije, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pa tudi na ustreznih resolucijah Evropskega parlamenta in sklepah Sveta. Delegirani akti o spremembi Priloge III ne vplivajo na jamstvo EU za kritje financiranj EIB, podpisanih pred začetkom veljavnosti delegiranih aktov.

3. Jamstvo EU krije samo financiranje EIB, ki se izvaja v upravičenih državah, ki so z EIB sklenile okvirni sporazum, v katerem so določeni pravni pogoji, pod katerimi se izvaja takšno financiranje.

4. Jamstvo EU ne krije financiranja EIB v določeni državi, če je bil sporazum, ki se nanaša na takšno financiranje, podpisan po pristopu te države k Uniji.

Člen 5

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 30. oktobra 2011.
3. Pooblastilo iz člena 4 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet uradno obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 6

Prispevek financiranja EIB k politikam Unije

1. Komisija skupaj z EIB razvije regionalne tehnične operativne smernice za financiranje EIB na podlagi tega sklepa.

Regionalne tehnične operativne smernice, katerih namen je zagotoviti, da financiranje EIB podpira politike Unije, so skladne s širšim okvirom regionalne politike Unije, določenim v Prilogi IV. Regionalne tehnične operativne smernice bodo zlasti zagotovile, da financiranje EIB, ki se izvaja v skladu s tem sklepom, dopolnjuje ustrezne politike, programe in instrumente pomoči Unije v različnih regijah.

Komisija in EIB se bosta pri oblikovanju teh smernic glede vprašanj politike po potrebi posvetovali z ESZD ter upoštevali ustrezne resolucije Evropskega parlamenta in sklepe Sveta.

Komisija bo Evropskemu parlamentu in Svetu nemudoma poslala dokončane smernice in vse morebitne posodobitve teh smernic.

V okviru, določenem v regionalnih tehničnih operativnih smernicah, EIB opredeli ustrezne strategije financiranja in zagotovi njihovo izvajanje.

2. Skladnost financiranja EIB z zunanjepolitičnimi cilji Unije se spremlja v skladu s členom 11. Zaradi lažjega spremljanja EIB za financirane projekte razvije kazalnike uspešnosti glede vidikov razvoja, varstva okolja in človekovih pravic ter pri tem upošteva ustrezne kazalnike v skladu s Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči. Kazalniki za okoljske vidike projektov bi morali vključevati merila za „čisto tehnologijo“, ki so načeloma usmerjena v energetska učinkovitost in tehnologije za zniževanje emisij.

3. Financiranje EIB ni vključeno v kritje jamstva EU, če Komisija predloži negativno mnenje o zadevnem financiranju v okviru postopka, določenega v členu 19 statuta EIB.

4. V skladu s cilji Unije in mednarodnimi cilji glede podnebnih sprememb bo EIB v sodelovanju s Komisijo do 31. decembra 2012 predstavila strategijo o tem, kako bo v okviru svojega zunanjskega mandata postopno in nenehno povečevala delež projektov, ki spodbujajo zmanjševanje emisij CO₂, in postopno odpravila financiranje projektov, ki negativno vplivajo na doseganje podnebnih ciljev Unije.

5. Zaradi dodatnih zahtev, uvedenih s tem sklepom, vodstveni organi EIB zagotovijo postopno prilagoditev virov EIB, vključno z osebjem, da bi se ustrezno izpolnile zahteve, določene v tem sklepu. Treba bi bilo izkoristiti priložnosti za dodatno izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ter dejavno spodbujati medsebojna dopolnjevanja.

Člen 7

Ocena razvojnih vidikov projektov s strani EIB

1. EIB opravi postopek skrbnega pregleda projektov, na katere se nanaša jamstvo EU, in po potrebi v skladu s socialnimi in okoljskimi načeli Unije zahteva ustrezno javno posvetovanje na lokalni ravni glede razvojnih vidikov teh projektov.

Pravila in postopki EIB vključujejo potrebne določbe o ocenjevanju okoljskega in socialnega vpliva projektov ter vidikov v zvezi s človekovimi pravicami, da se na podlagi tega sklepa podprejo samo projekti, ki so gospodarsko, finančno, okoljevarstveno in socialno trajnostni.

Komisija v letno poročilo za Evropski parlament in Svet vključi oceno o razvojni razsežnosti dejavnosti EIB na skupni osnovi, ki temelji na postopku skrbnega pregleda, ki je bil izveden za projekte.

Kadar je to ustrezno, ocena vključuje presojo, kako se lahko zmogljivosti upravičencev do sredstev EIB v času trajanja projekta okrepijo s tehnično pomočjo.

2. Poleg predhodne ocene razvojnih vidikov EIB zahteva od nosilcev projektov, da izvajajo temeljito spremljanje v času izvajanja projekta in vse do zaključka, med drugim glede razvojnega in okoljskega vpliva projekta ter njegovega vpliva na spoštovanje človekovih pravic. EIB ovrednoti informacije, ki jih posredujejo nosilci projektov. Spremljanje EIB vključuje, kadar je to mogoče, merjenje uspešnosti finančnih posrednikov pri podpori MSP. Rezultati spremljanja se, kadar je to mogoče, razkrijejo.

3. EIB Komisiji posreduje letna poročila z oceno vpliva dejavnosti, ki so bile financirane med letom, na razvoj.

Poročila temeljijo na kazalnikih uspešnosti EIB iz člena 6(2). Komisija razvojna poročila EIB predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v okviru postopka letnega poročanja iz člena 11 in jih objavi, da lahko zainteresirane skupine, vključno s civilno družbo in državami prejemnicami, prav tako izrazijo svoje stališče o zadevi.

Evropski parlament obravnava letna poročila ob upoštevanju mnenj vseh zainteresiranih strani.

4. Zahteve iz tega člena veljajo le za financiranja EIB, za katere se prošnja za financiranje EIB predloži po 30. oktobru 2011 in so podpisana po 1. januarju 2012.

Člen 8

Sodelovanje s Komisijo in ESZD

1. Da bi se financiranje EIB in proračunska sredstva Unije kar najbolj dopolnjevala, se okrepi skladnost zunanjih ukrepov EIB z zunanjepolitičnimi cilji Unije, zlasti z uvedbo regionalnih tehničnih operativnih smernic iz člena 6 ter rednim in sistematičnim dialogom ter zgodnjo izmenjavo informacij o:

- (a) strateških dokumentih, ki jih pripravi Komisija in/ali, odvisno od primera, ESZD, kot so nacionalni in regionalni strateški dokumenti, okvirni programi, akcijski načrti in predpristopni dokumenti;
- (b) dokumentih EIB za strateško načrtovanje in uvedbi novih projektov;
- (c) drugih političnih in operativnih vidikih.

2. Sodelovanje poteka različno v različnih regijah, glede na vlogo EIB in politike Unije v posameznih regijah.

Člen 9

Sodelovanje z drugimi javnofinančnimi institucijami

1. Financiranje EIB vedno pogosteje poteka v sodelovanju z drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami ali evropskimi

dvostranskimi finančnimi institucijami, kadar je to ustrezno, da se kar najbolj poveča medsebojno dopolnjevanje, sodelovanje in učinkovitost ter zagotovijo preudarna in smiselna delitev tveganj ter enotni pogoji za projekte in sektorje, da bi čim bolj zmanjšali morebitno podvajanje stroškov in nepotrebno prekrivanje.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 se olajša z usklajevanjem, ki poteka – ob upoštevanju pristojnosti ESZD – predvsem v okviru memorandumov o soglasju ali znotraj drugih okvirov regionalnega sodelovanja Unije, kadar je ustrezno, med Komisijo, EIB ter glavnimi mednarodnimi finančnimi institucijami in evropskimi dvostranskimi finančnimi institucijami, ki delujejo v različnih regijah.

Člen 10

Kritje in pogoji jamstva EU

1. Pri financiranju EIB, ki se sklene z državo ali za katero jamči država, in drugih oblikah financiranja EIB, sklenjenega z regionalnimi ali lokalnimi organi oblasti, javnimi podjetji ali zavodi v državni lasti in/ali pod državnim nadzorom, če je bila za takšne druge oblike financiranja EIB opravljena ustrezna ocena kreditnega tveganja EIB ob upoštevanju okoliščin kreditnega tveganja v zadevni državi, jamstvo EU krije vsa plačila, ki jih EIB ne prejme, vendar so ji dolgovana (v nadaljnjem besedilu: skupno jamstvo).

2. Za namene odstavka 1 Zahodni breg in Gazo zastopa Palestinska oblast, Kosovo⁽¹⁾ pa zastopa Misija Združenih narodov na Kosovu ali uprava, določena v regionalnih tehničnih operativnih smernicah iz člena 6.

3. Pri financiranju EIB, ki ni zajeto v odstavku 1, jamstvo EU krije vsa plačila, ki jih EIB ne prejme, vendar so ji dolgovana, če je izpad plačila povzročila uresničitev enega od naslednjih političnih tveganj (v nadaljnjem besedilu: jamstvo pri političnem tveganju):

- (a) nekonvertibilnost valute;
- (b) razlastitev;
- (c) vojna ali državljanski nemiri;
- (d) odklonitev pravnega varstva pri kršitvi pogodbe.

4. V posvetovanju s Komisijo EIB razvije jasno in pregledno politiko dodeljevanja za odločanje glede vira financiranja poslov, ki so upravičeni tako do kritja na podlagi jamstva EU kot tudi do financiranja EIB na lastno tveganje.

5. Pri uveljavljanju jamstva EU EIB na Unijo prenese vse ustrezne pravice v skladu s sporazumom iz člena 13(2).

⁽¹⁾ V skladu z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 (1999).

Člen 11

Letno poročanje in obračunavanje

1. Komisija letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o financiranju EIB, izvedenem na podlagi tega sklepa. Poročilo vključuje oceno financiranja EIB na ravni projekta, sektorja, države in regije ter oceno prispevka tega financiranja k izpolnjevanju zunanjepolitičnih in strateških ciljev Unije. Poročilo vsebuje skupen pregled projektov, ki potekajo.

Poročilo predvsem ocenjuje skladnost financiranja EIB s tem sklepom ob upoštevanju regionalnih tehničnih operativnih smernic iz člena 6 in vsebuje poglavja o dodani vrednosti za doseganje ciljev politik Unije, o presoji predvidenega vpliva na razvoj na skupni osnovi ter o tem, do kakšne mere je EIB pri zasnovi in spremljanju financiranih projektov upoštevala okoljsko in socialno vzdržnost, ter poglavje o sodelovanju s Komisijo in drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami in dvostranskimi institucijami, vključno s sofinanciranjem.

To poročilo zlasti vsebuje razčlenitev vseh finančnih virov Unije, uporabljenih skupaj s financiranjem EIB in sredstvi drugih donatorjev, da se omogoči pregled finančne izpostavljenosti financiranja iz tega sklepa. Vsebuje tudi posebno poglavje, posvečeno podrobni oceni ukrepov EIB za izpolnjevanje člena 1(2).

2. EIB še naprej seznanja Evropski parlament, Svet in Komisijo z vsemi neodvisnimi ocenjevalnimi poročili, ki vsebujejo ugotovitve o praktičnih rezultatih, doseženih pri posebnih dejavnostih EIB v okviru zunanjih mandatov.

3. EIB za namene odstavka 1 Komisiji predloži letna poročila o financiranju EIB, izvedenem na podlagi tega sklepa na ravni projekta, sektorja, države in regije, ter o uresničevanju zunanjepolitičnih in strateških ciljev Unije, vključno s sodelovanjem s Komisijo, drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami in dvostranskimi institucijami, ter poročilo o oceni vpliva na razvoj iz člena 7. Vsak memorandum o soglasju med EIB in drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami ali dvostranskimi institucijami, ki zadeva izvajanje financiranja v okviru tega sklepa, se objavi, če pa to ni mogoče, se o njem obvestita Evropski parlament in Svet v okviru letnega poročanja Komisije iz odstavka 1 tega člena.

4. EIB Komisiji zagotovi statistične, finančne in računovodske podatke o posameznih financiranjih EIB ter vse dodatne informacije, potrebne za izpolnitev poročevalskih obveznosti Komisije ali zahtev Računskega sodišča, in revizijsko potrdilo o neporavnanih zneskih v okviru financiranja EIB.

5. Za namene obračunavanja in poročanja Komisije o tveganjih, ki jih krije skupno jamstvo, kakor je opredeljeno v členu

10(1), EIB zagotovi Komisiji svojo oceno tveganja in informacije o bonitetni oceni v zvezi s financiranjem EIB, zagotovljenim posojilojemalcem ali dolžnikom z jamstvom, ki niso države.

6. EIB zagotovi informacije iz odstavkov 3, 4 in 5 na svoje stroške.

7. EIB informacije iz odstavkov 3 in 4 praviloma objavi, pri čemer izključi vse zaupne informacije.

8. Informacije o tem, ali je posamezni projekt zajet v jamstvu EU, se vključijo v povzetek projekta, ki se po fazi odobritve objavi na spletnem mestu EIB.

9. EIB v svoje letno poročilo vključi naknadno oceno delovanja memoranduma o soglasju z Evropskim varuhom človekovih pravic, če ta memorandum ustreza financiranju EIB, vključenem v ta sklep.

10. Zahteve iz odstavkov 1 in 3 po potrebi veljajo le za financiranja EIB, za katere se prošnja za financiranje EIB predloži po 30. oktobru 2011 in so podpisana po 1. januarju 2012.

Člen 12

Nesodelujoče jurisdikcije

EIB pri svojem financiranju ne dopušča nobenih dejavnosti, ki se izvajajo za nezakonite namene, vključno s pranjem denarja, financiranjem terorizma, davčnimi goljufijami in davčnim utajami. EIB zlasti ne sodeluje pri financiranjih, ki se izvajajo v upravičeni državi prek tuje nesodelujoče jurisdikcije, ki so jo kot tako opredelile OECD, Projektna skupina za finančno ukrepanje in druge ustrezne mednarodne organizacije.

Člen 13

Izterjava plačil, ki jih izvede Komisija

1. Če Komisija izvede plačilo na podlagi jamstva EU, EIB v imenu in za račun Komisije izterja terjatve za izplačane zneske.

2. EIB in Komisija najpozneje do datuma sklenitve sporazuma iz člena 14 skleneta sporazum, v katerem podrobno opredelita določbe in postopke za izterjavo terjatev.

3. Komisija zaradi preglednosti na svoji spletni strani objavi specifične informacije o vseh primerih izterjav v okviru sporazuma o jamstvu iz člena 14, razen če je pri tem potrebna zaupnost.

Člen 14

Sporazum o jamstvu

Komisija in EIB skleneta sporazum o jamstvu, v katerem podrobno opredelita določbe in postopke v zvezi z jamstvom EU, in o tem ustrezno obvestita Evropski parlament.

Člen 15

Revizija Računskega sodišča

Računsko sodišče opravi revizijo jamstva EU ter plačil in izterjanih zneskov v okviru tega jamstva, ki se pripišejo splošnemu proračunu Evropske unije.

Člen 16

Pregled

Komisija po potrebi predloži Evropskemu parlamentu in Svetu predlog za vzpostavitev jamstva EU v sklopu naslednjega večletnega finančnega okvira.

Člen 17

Zaključno poročanje

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zaključno poročilo o uporabi tega sklepa do 31. oktobra 2014.

Člen 18

Razveljavitev

Sklep št. 633/2009/ES se razveljavi.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2011

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

M. DOWGIELEWICZ

PRILOGA I

REGIONALNE ZGORNJE MEJE V OKVIRU SPLOŠNEGA MANDATA

- A. **Predpristopne države:** 9 048 000 000 EUR;
- B. **Sosednje in partnerske države:** 13 548 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje okvirne podomejitve:
- (i) Sredozemske države: 9 700 000 000 EUR;
 - (ii) Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija: 3 848 000 000 EUR;
- C. **Azija in Latinska Amerika:** 3 952 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje okvirne podomejitve:
- (i) Latinska Amerika: 2 912 000 000 EUR;
 - (ii) Azija (vključno s Srednjo Azijo): 1 040 000 000 EUR;
- D. **Republika Južna Afrika:** 936 000 000 EUR.

V okviru skupne zgornje meje, predvidne v splošnem mandatu, se lahko upravljavski organi EIB odločijo, da znesek v višini največ 10 % regionalnih zgornjih meja prerazporedijo znotraj regij in med regije.

PRILOGA II

POTENCIALNO UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države1. *Kandidatke*

Hrvaška, Črna gora, Islandija, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Turčija

2. *Potencialne kandidatke*

Albanija, Bosna in Hercegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Srbija

B. Sosedske in partnerske države1. *Sredozemske države*

Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Sirija, Tunizija, Zahodni breg in Gaza

2. *Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija*

Vzhodna Evropa: Belorusija, Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika1. *Latinska Amerika*

Argentina, Bolivija, Brazilija, Čile, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras, Kolumbija, Kostarika, Kuba, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. *Azija*

Azija (razen Srednje Azije): Afganistan, Bangladeš, Butan, Brunej, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Jemen, Južna Koreja, Kambodža, Kitajska (vključno s posebnima upravnima regijama Hong Kong in Macao), Laos, Malezija, Maldivi, Mongolija, Nepal, Pakistan, Singapur, Šrilanka, Tajvan, Tajska, Vietnam

Srednja Azija: Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika:

Republika Južna Afrika

⁽¹⁾ V skladu z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 (1999).

PRILOGA III

UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države1. *Kandidatke*

Hrvaška, Črna gora, Islandija, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Turčija

2. *Potencialne kandidatke*

Albanija, Bosna in Hercegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Srbija

B. Sosedske in partnerske države1. *Sredozemske države*

Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Sirija, Tunizija, Zahodni breg in Gaza

2. *Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija*

Vzhodna Evropa: Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika1. *Latinska Amerika*

Argentina, Bolivija, Brazilija, Čile, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras Kolumbija, Kostarika, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. *Azija*

Azija (razen Srednje Azije): Bangladeš, Brunej, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Jemen, Južna Koreja, Kambodža, Kitajska (vključno s posebnima upravnima regijama Hongkong in Macao), Laos, Malezija, Maldivi, Mongolija, Nepal, Pakistan, Singapur, Šrilanka, Tajska, Vietnam

Srednja Azija: Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika:

Republika Južna Afrika

⁽¹⁾ V skladu z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 (1999).

PRILOGA IV

OKVIR REGIONALNE POLITIKE

Dejavnost EIB v partnerskih državah, ki sodelujejo v predpristopnem procesu, se izvaja v okviru, vzpostavljenem v partnerstvih za pristop in evropskih partnerstvih, v katerih so določene prednostne naloge za države kandidatke in potencialne kandidatke z namenom napredovanja pri približevanju Uniji ter ki predstavljajo okvir za pomoč Unije. Stabilizacijsko-pridružitveni proces je okvir politike Unije za Zahodni Balkan. Temelji na progresivnem partnerstvu, v katerem Unija v okviru stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov ponuja trgovinske ugodnosti, gospodarsko in finančno pomoč ter pogodbeno razmerja. S predpristopno finančno pomočjo v okviru instrumenta IPA se kandidatkam in potencialnim kandidatkam pomaga pri pripravi na prevzem obveznosti in izzivov članstva v Uniji. Ta pomoč podpira proces reform, vključno s pripravami na morebitno članstvo. Usmerjena je na vzpostavljanje institucij, usklajevanje s pravnim redom Unije, pripravo na politike in instrumente Unije ter na spodbujanje ukrepov za uresničitev ekonomske konvergence.

Dejavnost EIB v sosednjih državah se izvaja v okviru evropske sosedске politike, znotraj katere želi Unija razviti posebne odnose s sosednjimi državami zaradi vzpostavitve območja blaginje in dobrega sosedstva, ki bi temeljilo na vrednotah Unije, kot so demokracija, pravna država, dobro upravljanje in spoštovanje človekovih pravic, ter ki bi ga odlikovali tesni in mirni odnosi na podlagi sodelovanja v skladu z različno obravnavo glede na uspešnost. V okviru tega sodelovanja je financiranje EIB na podlagi tega sklepa usmerjeno tudi v politike, ki spodbujajo vključujočo rast in ustvarjanje novih delovnih mest, kar spodbuja socialno stabilnost v skladu s pristopom, temelječim na pobudah, ki podpira zunanjepolitične cilje Unije, tudi v zvezi z vprašanji migracij.

Za uresničitev teh ciljev Unija in njene partnerske države izvajajo skupno dogovorjene dvostranske akcijske načrte, v katerih je določen niz prednostnih nalog, med drugim tudi glede političnih in varnostnih vprašanj, trgovinskih in gospodarskih zadev, okoljskih in socialnih vprašanj ter povezovanja prometnih in energetskih omrežij.

Unija za Sredozemlje, strategija Unije za Podonavje, strategija Unije za regijo Baltskega morja, vzhodno partnerstvo in sinergija Črnega morja so večstranske in regionalne pobude, ki dopolnjujejo evropsko sosedsko politiko ter spodbujajo sodelovanje med Evropsko unijo in ustrezno skupino sosednjih partnerskih držav, ki se soočajo s skupnimi izzivi in/ali delijo skupno geografsko območje. Z Unijo za Sredozemlje naj bi s podporo skupnega gospodarskega, socialnega in okoljskega razvoja na obeh straneh Sredozemlja oživili evro-sredozemski proces povezovanja ter podprli izboljšani socialno-ekonomski razvoj, solidarnost, regionalno povezovanje, trajnostni razvoj in pridobivanje znanja ob poudarjanju potrebe po večjem finančnem sodelovanju v podporo regionalnim in nadnacionalnim projektom. Unija za Sredozemlje podpira predvsem vzpostavljanje pomorskih in kopenskih avtocest, sanacijo okolja v Sredozemlju, načrt za sončno energijo v Sredozemlju, sredozemsko pobudo za razvoj podjetništva, pobude za civilno zaščito in evro-sredozemsko univerzo. Strategija Unije za regijo Baltskega morja podpira trajnostno okolje ter optimalen ekonomski in socialni razvoj v tej regiji. Strategija Unije za Podonavje podpira zlasti prometni razvoj, energetske povezave in varnost preskrbe z energijo ter trajnostni okoljski in socialno-ekonomski razvoj v tej regiji. Vzhodno partnerstvo želi ustvariti potrebne pogoje za pospešitev političnega povezovanja ter nadaljnega gospodarskega povezovanja med Unijo in državami vzhodne partnerstva. Ruska federacija in Unija imata široko strateško partnerstvo, ki se razlikuje od evropske sosedске politike in se izraža s skupnimi prostori in načrti. Na večstranski ravni jih dopolnjuje severna dimenzija, ki je okvir za sodelovanje med Unijo, Rusijo, Norveško in Islandijo.

Dejavnost EIB v Latinski Ameriki se izvaja v okviru strateškega partnerstva med Unijo, Latinsko Ameriko in Karibi. Kot je poudarila Komisija septembra 2009 v sporočilu „Evropska unija in Latinska Amerika: partnerstvo svetovnih akterjev“, so prednostne naloge Unije pri sodelovanju z Latinsko Ameriko spodbujanje regionalnega povezovanja ter izkoreninjenje revščine in družbenih neenakosti zaradi spodbujanja trajnostnega ekonomskega in socialnega razvoja. Ti cilji politike se bodo uresničevali ob upoštevanju različnih razvojnih ravni držav Latinske Amerike. Na področjih skupnega interesa Unije in Latinske Amerike, ki vključujejo okolje, podnebne spremembe, zmanjšanje nevarnosti nesreč in energijo, znanost, raziskave, visokošolsko izobraževanje, tehnologijo in inovacije, se bo nadaljeval dvostranski dialog.

EIB se spodbuja, da bi bila v Aziji aktivna v dinamičnih gospodarstvih v vzponu, pa tudi v manj uspešnih državah. V tej raznoliki regiji EU pogloblja strateški partnerstvi s Kitajsko in Indijo, napredujejo pa tudi pogajanja za novo partnerstvo in sporazume o prosti trgovini z državami jugovzhodne Azije. Istočasno pa ima razvojno sodelovanje v programu Unije za Azijo še vedno veliko vlogo; cilj razvojne strategije Unije za azijsko regijo je izkoreninjenje revščine s podpiranjem splošne trajnostne gospodarske rasti, spodbujanjem ugodnega okolja ter pogojev za trgovino in povezovanje znotraj regije, izboljšanjem upravljanja, povečanjem politične in socialne stabilnosti ter podpiranjem uresničevanja razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015. Skupaj se izvajajo politike, ki so usmerjene v skupne izzive, kot so podnebne spremembe, trajnostni razvoj, varnost in stabilnost, upravljanje in človekove pravice ter preprečevanje naravnih in humanitarnih katastrof ter odziv nanje. S strategijo EU za novo partnerstvo s Srednjo Azijo, ki jo je Evropski svet sprejel junija 2007, se je okreplil regionalni in dvostranski dialog ter sodelovanje Unije z državami srednje Azije glede pomembnih

vprašanj, s katerimi se sooča regija, na primer zmanjšanje revščine, trajnostni razvoj in stabilnost. Izvajanje strategije je dobro napredovalo na področjih človekovih pravic, pravne države, dobrega upravljanja in demokracije, izobraževanja, gospodarskega razvoja, trgovine in naložb, energije in prometa ter okoljskih politik.

Dejavnost EIB v Južni Afriki se izvaja v okviru strateškega dokumenta EU za Južno Afriko. V tem strateškem dokumentu so kot osrednja področja opredeljena ustvarjanje delovnih mest, razvoj zmogljivosti za zagotavljanje storitev in socialna kohezija. Dejavnosti EIB v Južni Afriki so v veliki meri dopolnile program Komisije za razvojno sodelovanje, in sicer z usmeritvijo EIB v podporo zasebnemu sektorju ter v naložbe za širjenje infrastrukture in socialnih storitev (nastanitev, elektrika, prečiščevanje pitne vode in komunalna infrastruktura). Na podlagi vmesnega pregleda strateškega dokumenta EU za Južno Afriko se predlaga okrepitev ukrepov na področju podnebnih sprememb, in sicer z dejavnostmi, ki podpirajo ustvarjanje zelenih delovnih mest.
